A02 8-1

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேஷாத்திரிசிவனாரருளிச்செய்த

நாநாசீவவாதக்கட்டளை.

இஃது

ஸ்ரீ - கோயிலூர்

பொன்னம்பலசுவாமிகள்

முன்னிலையிற்

பரிசோதிக்கப்பட்டு [illegible] ணங்க,

KOVILOOR MADALAYAM
...லயம்



7496
R65(KOV)

சென்னை-சூளை

நிரஞ்சனவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

இதன் விலை அணா ௧.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாநாசிவவாதக்கட்டளை.

[stamp]

காப்பு.

ஆனைமுக னாறுமுக னம்பிகைபொ னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபத நாடு.

1 சுத்தப்பிரமமாயிருக்கின்ற சர்வ சாக்ஷியினிடத்திலே அக்கினியிற் சூடுபோல அபின்னமாக ஒரு சத்தி உண்டு; அந்தச் சத்தி அவ்வதீதப் பிரமத்தில் அடங்கியிருக்கும் போது அதற்குச் சுத்தப்பிரமமென்று பெயர். இந்தச் சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரமம் பராவியாபகத்துக்குள் ளிருந்தபடியினாலே அதற்குப் பரப்பிரமமென்று பெயராம். இலக்ஷணசூன்யமாயிருக்கின்ற இந்தச் சத்திக்குப் பிரமத்தினுடைய சந்நிதானத்தில், புருடசமுகத்திலே ஸ்திரீக்கு இன்பஞ் சனித்தாற்போல அவிகிர்த சத்துவ ரஜஸ்தமோகுணங்கள் உண்டாயின. இவற்றில் சுத்த சத்துவத்திற்கு ஆநந்தரூப சத்தியென்று பெயர். சுத்த ரஜஸிற்குச் சித்ரூபசத்தியென்று பெயர். சுத்த தமஸிற்குச் சத்ரூபசத்தியென்று பெயர். இவற்றில் காரணமான ஆனந்தரூபசத்தியுடனே பரப்பிரமங்கூடிச் சர்வாநந்தமென்னுஞ் சுழுத்தி யவஸ்தையை யடைகின்றபோது பரப்பிரமமென்கின்ற பெயர்போய்ப்

பரமாநந்தரென்கிற பெயர்வந்தது. இந்தப் பரமாநந்தர் சித்ரூப சத்தியுடனேகூடிச் சர்வப்பிரகாசமென்னுஞ் சொப்பனவஸ்தையை யடைகின்றபோது பரமாநந்தரென்னும் பெயர்போய்த் தேசோமயரென்னும் பெயர்வந்தது. இந்தத் தேசோமயர் சத்ரூபசத்தியுடனே கூடிச் சர்வவியாபகமென்னுஞ் சாக்கிராவஸ்தையை யடைகின்றபோது தேசோமயரென்னும் பெயர்போய்ப் பரிபூரணரென்னும் பெயர் வந்தது.

2 இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்தப் பிரமத்தினிடத்திலே * சுத்தியில் இரசிதம்போல மூலப்பிரகிருதியென்னும் ஒருசத்தி உண்டு. அந்த மூலப்பிரகிருதியும் விகிர்த குணமாகிய முக்குணத்தோடு கூடியிருக்கும். அந்தப் பிரகிருதியின் சத்துவகுணத்தை மாயையென்றும், சர்வக்ஞவுபாதியென்றும், ஈசுரகாரண சரீரமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்த மாயையினிடத்திலே நிர்மலசலப்பிரதி விம்பம்போலப் பிரமம் சுலட்சணமாகப் பிரதிவிம்பிக்கும். இந்தப் பிரதிவிம்ப சைதன்னியத்தைச் சர்வக்ஞனாகிய ஈசுரனென்று சொல்லப்படும். இந்தச் சத்துவகுண மாயையினிடத்திலே சத்துவத்தில் - சத்துவம், சத்துவத்தில் - ரஜஸு, சத்துவத்தில் - தமஸு என மூன்று குணங்கள்

* புருடனிடத்துச் சாமர்த்திய ரூபசத்திபோலப் பிரமத்தின்கண் அனாதி சித்தமாயிருக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்னுஞ் சத்திக்குச் சுத்திஇரசிதத்தை உபமானமாகச்சொன்னது அநிர்வசனியத் தன்மையென்னும் பொருள்தோன்ற என்க.

உண்டு. இவைகளில் சத்துவத்தில் சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த ஈசுரன் சகத்தை இரக்ஷிக்கையினால் விஷ்ணுவென்றும், சத்துவத்தில் ரஜஸு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த ஈசுரன் சகத்தைச் சிருட்டிக்கையினால் பிரமாவென்றும், சத்துவத்தில் தமஸு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த ஈசுரன் சகத்தை உபசசங்காரம் பண்ணுகையினால் உருத்திரனென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் சத்துவகுண கற்பனைசொல்லப்பட்டது.

3 இனி மூலப்பிரகிருதியின் இரஜோகுணம் அநேகரூபமாய்ப் பிரிந்து அவித்தைகளென்றும், சீவகாரண சரீரங்களென்றும், ஒன்றற்கொன்று தாரதம்மியமாகச் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைகளிடத்திலும் மலினசலப் பிரதிவிம்பம்போலப் பிரமசைதன்னியம் பிரதிவிம்பிக்கும். இந்தப் பிரதிவிம்ப சைதன்னியங்களை கிஞ்சிக்ஞரென்றும், சீவசிதாபாசரென்றும், பிராக்ஞரென்றுஞ் சொல்லப்படும் இந்த அவித்தைகளிடத்திலேயும் ரஜஸில் சத்துவம், ரஜஸில் - ரஜஸு, ரஜஸில் - தமசு என மூன்று குணங்கள் உண்டு. இரஜஸில் சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் தத்துவக்ஞாந நிஷ்டனாவன். இரஜஸில் ரஜசு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் காமக்குரோதபரனாய்க் கர்மநிஷ்டனாவன். இரஜஸில் தமசு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் சோம்பல், நித்திரை, மயக்கம் ஆகிய

இவைகளையடைவன்; இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் இராஜோகுண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

இனி மூலப்பிரகிருதியின் தமோகுணத்திற்கு ஆவரணம், விக்ஷேபம் என இரண்டு சத்திகள் உண்டு. இவ்விரண்டில் ஆவரணசத்தியானது தத்துவஞானியையும், ஈசுரனையுந் தவிர மற்றைச் சீவருக்கெல்லாம் சரீரத்திரயம், சிதாபாசன், சாக்ஷி சைதன்னியம் என்னு மிவைகளின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும். இதனால் மறைபட்ட சீவர் இருபத்தொன்பது தத்துவங்களையும் ஒருமைப்பாடாக நானென்றபிமானிப்பர். இந்த அபிமானத்தை அகங்காரக் கிரந்தியென்றும், சம்சாரபந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும். சற்குருகடாக்ஷத்தினாலே இந்த ஆவரணம் நீங்கி இருபத்தொன்பது தத்துவங்களிற்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந் தெரிகின்றதே முத்தி; இப்படி ஆவரணசத்தியின் காரியஞ் சொல்லப்பட்டது.

இனி விக்ஷேபசத்தியினின்றும் சத்ததன்மாத்திரையான ஆகாசந் தோன்றிற்று ஆகாசத்தினின்றும் பரிச தன்மாத்திரையான வாயு தோன்றிற்று. வாயுவினின்றும் ரூப தன்மாத்திரையான அக்கினி தோன்றிற்று. அக்கினியினின்றும் ரஸ தன்மாத்திரையான அப்பு தோன்றிற்று. அப்புவினின்றும் கந்த தன்மாத்திரையான பிருதுவி தோன்றிற்று. இந்தச் சூக்ஷும பஞ்சபூதத்திற்குக் காரணமா

யிருக்கின்ற விக்ஷேபசத்தியினிடத்திலே தமஸில் சத்துவம், தமஸில் ரஜஸு, தமஸில் தமஸு என்னுமிவை அற்பங் கருவிருந்தபடியால் அதன் காரியமாகிய இந்தத் தன்மாத்திரைகளான பஞ்சபூதங்களும் முக்குணங்களுடனே பிறந்தன. இந்தப் பஞ்சபூதங்கட்குத் தன்மாத்திரைகளென்றும், அபஞ்சீகிருத பூதங்களென்றும், சூக்ஷும பூதங்களென்றும், முக்குண பூதங்களென்றும் சாஸ்திரங்களில் நாமஞ்சொல்லப்படும்.

இந்தச் சூக்ஷும பூதங்களினின்றும் சூக்ஷும சரீரங்களும், ஸ்தூலபூதங்களுந் தோன்றும்; அஃதெங்ஙனமெனின்:—ஆகாசமுதலான பஞ்சபூதங்களின் சத்துவாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைத்தது அந்தக்கரணம். இந்த அந்தக்கரணத்தில் ஆகாசத்தின் அம்சங் கூடினதற் கடையாளம், இந்த அந்தக்கரணமும் ஆகாசத்தைப்போலச் சகலமான கேள்விக்கும் இடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது இப்படித் தரிக்கின்ற * விருத்திக்கு † உள்ளமென்று பெயர். இந்த அந்தக்கரணத்தில் வாயுவினம்சங் கூடினதற்கடையாளம், இந்த அந்தக்கரணமும் வாயுவைப்போல அலைகின்றது. இப்படி அலைகின்ற விருத்திக்கு மனமென்றுபெயர். இந்த அந்தக்கரணத்தில் அக்கினியினம்சங் கூடினதற்கடையாளம், இந்த அந்தக்கரணமும் அக்கினியைப்போல ஈதின்ன

* விருத்தி=பரிணாமம். † உள்ளம்=தேஜஸு என்றும் பாடமுளது.

தென்று விளக்குவிக்கின்றது. இப்படி விளக்குவிக்கின்றவிருத்திக்குப் புத்தியென்று பெயர். இந்த அந்தக்கரணத்தில் அப்புவினம்சங் கூடினதற்கடையாளம், இந்த அந்தக்கரணமும் அப்புவைப்போல விடயங்களிற்பற்றி இழுக்கின்றது. இப்படி இழுக்கின்றவிருத்திக்குச் சித்தமென்று பெயர். இந்த அந்தக்கரணத்தில் பிருதுவியினம்சங் கூடினதற்கடையாளம், இந்த அந்தக்கரணமும் பிருதுவியைப் போலக் கடினமாகநின்று நானென் றபிமானிக்கின்றது ; இந்த அபிமானவிருத்திக்கு அகங்காரமென்று பெயர்.

இன்னம் ஆகாசமுதலான பஞ்சபூதங்களினுடைய சத்துவாம்சத்திலே பூதத்திற்கொவ்வொரு மாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியமென்று சொல்லப்படும். இவைகளில் சுரோத்திரம் ஆகாசத்தினம்சமானபடியால் ஆகாசத்தின் குணமான சத்தமாத்திரத்தை அறியும். துவக்கு வாயுவி னம்சமானபடியால் வாயுவின் குணமான பரிசமாத்திரத்தை அறியும். சக்ஷு அக்கினியி னம்சமானபடியால் அக்கினியின் குணமான ரூபமாத்திரத்தை அறியும். சிங்குவை அப்புவினம்சமானபடியால் அப்புவின் குணமான ரசமாத்திரத்தை அறியும். ஆக்கிராணம் பிருதுவியி னம்சமானபடியால் பிருதுவியின் குணமான கந்தமாத்திரத்தை அறியும். இப்படி ஐந்தும் ஒன்றேடொன்று கூடாதபடியால் ஒன்று மற்றொன்றின் குணத்தைக் கிரகிக்கவறியாது. அந்தக்கரணத்தில் ஐந்துமாத்திரையும் ஒன்ருய்க் கூடினதுகொண்டு ஐந்திந்

திரியங்களினுலும் ஐந்துவிடயங்களையும் அறியும். இந்தச் சத்துவகுணத்திலுண்டான அந்தக்கரணம் ஐந்தும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் ஆகப் பத்தும் சத்துவாம்சமானபடியால் ஞானசாதனமாயின.

இன்னம் ஐந்து பூதங்களினுடைய இராசதாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்ருகக் கூட்டிவைத்தது வியானுதி பஞ்சவாயுக்களாயின. இவைகளில் வியானவாயு ஆகாசத்தினம்சமானபடியால் ஆகாசத்தைப்போலச் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். பிராணவாயுவாயுவி னம்சமானபடியால் வாயுவைப்போல் இருதயத்திலிருந்து நாசி யாதி பரியந்தம் [illegible]யும். அபானவாயு அக்கினியி னம்சமானபடியால் அக்கினியைப்போலச் சுடராக்கினியாக உஷ்ணித்துக்கொண்டு [illegible]தத்தைப் பற்றிநின்று உண்ட வன்னபானாதிகளை [illegible]க்கும். சமானவாயு அப்புவி னம்சமானபடியால் [illegible] நாபித்தானத்தினின்று உண்ட வன்னரஸங்களை அப்புவைப்போல இழுக்கும். உதானவாயு பிருதுவியி னம்சமானபடியால் கண்டத்தைப்பற்றிப் பிருதுவியைப்போலக் கடினமாக நின்று உண்ட வன்னபானுதிகளைக்கடையும். இந்தப் பஞ்சவாயுக்களையுமல்லாமல் வாந்தி பண்ணுவிக்கின்றது நாகனென்றும், இமைத்து விழிப்பிக்கின்றது கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத் தும்மச்செய்கின்றது கிரிகரனென்றும், கொட்டாவிகொள்ளச் செய்கின்றது தேவதத்தனென்றும், வீங்கச்செய்கின்றது தனஞ்சயனென்றும் வேறு ஐந்து வாயுச்

[illegible library stamp]

களுண்டென்றுஞ் சிலர் சொல்லுவர். இவ்வைந்தும் பிராணனுடைய தொழிலானபடியால்வேறல்ல. இன்னம் ஆகாசமுதலிய பஞ்சபூதங்களினுடைய இரஜோம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்காதிகர்மேந்திரியமென்று சொல்லப்படும்.

இவைகளில் ஆகாசத்தினிடமாக வாக்குவசனிக்கும். வாயுவினிடமாகப்பாணி இடுதல், ஏற்றல் செய்யும். அக்கினியினிடமாகப் பாதம் நடக்கும். அப்புவினிடமாகப் பாயுரு மலசலாதிகளை வெளியிலே தள்ளும். பிருதுவியினிடமாக உபஸ்தம் சுகத்தைப்பண்ணும்; இந்த ஐந்துந் தனித்தனியே இருந்ததுகொண்டு மறுதொழில் செய்யமாட்டாது. வியானுதி வாயுக்கள் ஐந்துமாத்திரையும் ஒன்ருய்க் கூடினதுகொண்டு கர்மேந்திரியும் ஐந்தின் வழியினுலும் ஐந்து தொழில்களையுஞ் செய்துமுடிக்கும். இந்த வாயுக்களைந்தும், கர்மேந்திரியங்களைந்தும் ஆகப் பத்தும் இரஜோம்சமானபடியினுல் கிரியாசாதனமாயின. அந்தக்கரணம்-ரு, ஞானேந்திரியம்-ரு, வாயுக்கள்-ரு, கர்மேந்திரியம்-ரு, ஆக இருபது தத்துவமுஞ் சூக்ஷ்ம சரீரமென்று சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷ்மசரீரத்தை மாயாப்பிரதிவிம்பனுகவிருக்கின்ற ஈசுரன் அவித்தையாப் பிரதிவிம்பராகிய சிவர்கள் அனேகராகையால் ஒவ்வொரு சரீரமாகச் சிருஷ்டித்தளித்தான். இப்படிச் சூக்ஷ்ம சரீரகற்பனை சொல்லப்பட்டது.

இனித் தூலபூத வுற்பத்தி சொல்லுகின்ருேம்; அஃதெங்ஙனமெனின்:—தமோம்சமாயிருக்கின்ற ஐந்து பூதங்களையும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டாகப்பகுத்து முதற்பாதி ஐந்தையும் ஒவ்வொன்றை நன்னுன்காகப் பகுத்து இரண்டாம்பாதி ஐந்தில் தன்னம்சத்துடனே கூட்டாமல் மற்றை நான்கு பூதங்களுடன் அரைக்கால் அரைக்கால் மாத்திரையாகக் கொடுக்கின்றது * பஞ்சிகரணமென்று சொல்லப்படும். இப்படிப் பஞ்சிகரணம் பண்ணின தூலபூதங்களிலே ஆகாசத்திலே ஸ்பரிச ரூப ரஸ கந்தம் ஆகிய நான்கு குணங்களும் வியாப்பியமானபடியால் அதிருசியமாய்ப்போக நிசகுணமாகிய சத்தந் திருசியமாம். வாயுவிலே ரூப ரஸ கந்தம் ஆகிய மூன்று குணங்களும் வியாப்பியமானபடியினுல் அதிருசியமாய்ப்போகக் காரணகுணமாகிய சத்தமும், நிசகுணமாகிய பரிசமுந் திருசியமாம். அக்கினியிலே ரஸ கந்தமாகிய இரண்டு குணங்களும் வியாப்பியமானபடியினுல் அதிருசியமாய்ப்போகக் காரணகுணங்களாகிய சத்தஸ்பரிசமும், நிசகுணமாகிய ரூபமுந் திருசியமாம். அப்புவிலே கந்தகுணம் வியாப்பியமானபடியினுல் அதிருசியமாய்ப் போகக் காரணகுணங்களாகிய ஸத்த பரிச ரூபமும், நிசகுணமாகிய ரசமுந் திருசியமாம். பிருதுவியிலே காரணகுணங்களாகிய சத்த பரிச ரூப ரசமும், நிசகுணமாகிய கந்தமுந் திருசியமாம்.

* பஞ்சிகரணம்=ஒவ்வொரு பூதத்தில் ஐந்து ஐந்து பூதங்களைச் சேர்த்துப் பண்ணுவது.

முன் சூக்ஷ்ம பூதங்களினின்றும் சூக்ஷ்ம சரீரங்கள் தோன்றினாற்போலப் பஞ்சீகரணம்பண்ணின ஸ்தூல பூதங்களினின்றும் ஆறுதத்துவமாய், நால்வகைப் பிறப்பாய், மூவகைச் சாதியாயிருக்கின்ற ஸ்தூல சரீரங்கள் தோன்றின; இவற்றுள் ஆறுதத்துவங்களாவன:—சர்மம், உதிரம், மாமிசம், சனுபு, அத்தி, மச்சை இவைகளாம். நால்வகைத் தோற்றங்களாவன:—சராயுஜம், அண்டஜம், சுவேதஜம், உத்பிஜம் என்பனவாம். மூவகைச் சாதிகளாவன:—இகலோக, பரலோக புத்தி இருவகையுங் கொடுக்கின்ற மானுடசரீரம் உத்தமசாதி. பரலோக புத்தியை மறைத்து இகலோக புத்திமாத்திரங் கொடுக்கின்ற பசு பக்ஷி முதலானவை மத்திமசாதி. இரண்டுலோகப் புத்தியையும் மறைத்திருக்கின்ற மரம், கொடி, செடி முதலியவை அதமசாதி. இப்படிப் பிருதுவிதத்துவமாயிருக்கின்ற பூலோகத்திற் கண்டாற்போல அப்பு, அக்கினி, வாயு, ஆகாசம் என்னப்பட்ட தத்துவங்களாய் நிரைநிரையே யிருக்கின்ற பிதுர்லோகம், தேவலோகம், யட்ச, கந்தர்வ, சித்தர் உலோகங்களினும் நட்சத்திரமாகத்தோற்றுகின்ற சந்திரன் முதலான பிதுர்க்கள், சூரியன் முதலான தேவதைகள், கந்தருவர், சித்தர் என்னப்பட்டவர்கள் உத்தமசாதி. காமதேனு, அயிராவதம், அன்னம், கருடன் முதலானவை மத்திமசாதி. கற்பகவிருட்சம், பாரிசாதம் முதலானவை அதமசாதி. இந்தத் தூலசரீரமே அன்னமயகோசம். சூட்சுமசரீரம் மூன்று கோசங்களாயிருக்கும். அஃதெங்

ஙனமெனின்:—பிராணமயகோசம், மனதும், ஞானேந்திரியங்களுங்கூடி விஞ்ஞானமயகோசம், காரணசரீரமே ஆநந்தமயகோசம்; இப்படிப் பஞ்சகோசஞ்சொல்லப்பட்டன.

ஆறு தத்துவங்களாயிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீரத்திலே இருபது தத்துவங்களா யிருக்கின்ற சூட்சும சரீரமிருக்கின்றது. அஃதெப்படியெனின்:— கர்மேந்திரியங்களுள் வாக்கும், ஞானேந்திரியங்களுள் சிங்குவையும் வாயிலிருக்கும். உதானவாயுவும், மனதும் கண்டத்திலேயிருக்கும். பிராணவாயுவும், புத்தியும் இருதயத்திலேயிருக்கும். சமானவாயுவும், சித்தமும் நாபியிலிருக்கும், அபானவாயும் பாயுருவும் குதத்திலிருக்கும். வியானவாயுவும், ஞானேந்திரியங்களுள் துவக்கும், அகங்காரமும் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். உச்சியிலே உள்ளமும், கருவிழிநுனியிலே சக்ஷிந்திரியமும், காதிற்குள்ளே சுரோத்ரேந்திரியமும், மூக்குநுனியிலே கிராணேந்திரியமும் கழுத்திற்குமேலே தனித்தனியேயிருக்கும். கழுத்திற்குக் கீழே கை, கால், குய்யங்களில் பாணி, பாதம், உபஸ்தம் மூன்றுந் தனித்தனியேயிருக்கும். இப்படித் தூலசரீர தத்துவங்கள் ஆறு, அதிற்குடிபுகுந்த சூட்சும சரீர தத்துவங்கள் இருபது ஆகத் தத்துவங்கள் இருபத்தாறும் பஞ்சபூதங்களின் காரியமானபடியினாலே ஒருமைப்பாடாகக் காரியசரீரமென்று சொல்லப்படும்.

அவித்தையிற் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் சாக்கிரத்திலே இந்த இருபத்தாறு தத்துவங்களுடனே கலந்து

நின்றபோது விசுவனென்றும், வியவகாரிக சீவனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். சொப்பனத்திலே தூலசரீரத்தைவிட்டு அந்தக் கரணத்துடனே கூடிநின்றபோது தைஜசனென்றும், பிராதிபாதிகசீவனென்றும், சொற்பன கற்பிதனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். சுழுத்தியிலே காரியசரீர தத்துவங்கள் இருபத்தாறையுங் கைவிட்டுக் காரணசரீரத்தை மாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும்போது பிராக்ஞனென்றும், பாரமார்த்திக சீவனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். பிரமசைதன்னியமும் சாக்கிரத்திற்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும்போது சீவாத்மாவென்றும், சொப்பனத்திற்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும்போது அந்தராத்மாவென்றும், சுழுத்திக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும்போது பரமாத்மாவென்றும் அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாயிருக்கும்போது ஞானாத்மாவென்றும். கூடஸ்தனென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படிச் சீவனுக்கு மூன்று சரீரங்களும், மூன்றவஸ்தைகளுஞ் சொல்லப்பட்டன.

14 இனி ஈசுரனுக்கு மூன்று சரீரங்களும், மூன்றவஸ்தைகளுஞ் சொல்லும்படி கற்பிதப்பிரபஞ்ச வடிவமாகத் தோன்றுகின்ற தூலபஞ்ச பூதங்களும், அந்தப் பூதங்களிலே தோன்றின மூன்று சாதியாயிருக்கின்ற தூலசரீரசமஷ்டியுங்கூடி ஈசுர தூலசரீரமென்றும், விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனேகூடிச் சாக்கிராவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் வைசுவானரனென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்னியம் பிரமாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். சூட்சும பூதங்கள் ஐந்தும், அந்தப்

பூதங்களிலே தோன்றின சூட்சுமசரீர சமஷ்டியுங்கூடி ஈசுர சூட்சும சரீரமென்றும், இரண்ய கர்ப்பமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சொப்பனவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் சூத்திராத்மாவென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்னியம் விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தத் தூலம், சூட்சுமம் இரண்டின் வாசனையுடனே கூடியிருக்கின்ற மாயை ஈசுர காரண சரீரமென்றும், அவ்வியாகிருதமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சுழுத்தியவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் அந்தரியாமியென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்னியம் உருத்திரனென்றுஞ்சொல்லப்படும். சீவன், தன் மூன்றவஸ்தைகளிலும் தன் மூன்று சரீரங்களாயிருக்கின்ற இருபத்தேழு தத்துவங்களுடனும் நானென்று கலந்து நிற்கின்றதுபோல ஈசுரனுந் தன் மூன்றவஸ்தைகளிலுந் தன் மூன்றுசரீரங்களாயிருக்கின்ற முப்பத்திரண்டு தத்துவங்களுடனுங் கலந்துநிற்பன். ஆகையினாலே சீவசிதாபாசன் தன் சரீரமாத்திரமே கலந்துநிற்பன். ஈசுரன், தன் சரீரமாகிய சகலசரீரங்களோடும் சகல பிரபஞ்சங்களோடும் கலந்து நிற்பன். இந்த இருவகைக்கும் சாக்ஷியாயிருக்கின்ற பிரமசைதன்னியமும், சகல சரீரங்களிலும், சகல பிரபஞ்சங்களிலும் நிறைந்து அப்பாலும் பத்துத்திக்கையும் அதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருக்கும்.

15 சீவனுக்குத் தூலசரீர வியவகாரத்திற்கு அன்னமயமான சட்கோசதத்துவங்கள்-கூ, சூட்சும சரீர தத்துவங்

கள்-௨௦, சிவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-௫, ஆகத் தத்துவங்கள்-௩௧, சூக்ஷ்ம சரீரவியவகாரத்திற்கு சூட்சும சரீரதத்துவங்கள்-௨௦, சிவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-௫, ஆகத் தத்துவங்கள்-௨௫. காரணசரீர வியவகாரத்திற்கு சிவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-௫. சிவவியவகாரத்திற்கு சிவன், ஈசுரன், பிரமம்-௩. சாக்ஷி வியவகாரத்திற்கு சாக்ஷி-௧. ஈசுரனுக்குத் தூலசரீரவியவகாரத்திற்கு சமஷ்டி அன்னமயகோச தத்துவங்கள்-௬. சமஷ்டி சூக்ஷ்ம சரீரதத்துவங்கள்-௨௦. சமஷ்டிசிவன், அவித்தை-௨, ஈசுரன், வித்தை, பிரமம்-௩, தூல பூதங்கள்-௫, ஆகத் தத்துவங்கள்-௩௬, சூக்ஷ்ம சரீர வியவகாரத்திற்கு சமஷ்டி சூக்ஷ்ம சரீரதத்துவங்கள்-௨௦, சமஷ்டி சிவன், அவித்தை-௨, சூக்ஷ்மபூதங்கள்-௫, வித்தை, ஈசுரன், பிரமம்-௩, ஆகத் தத்துவங்கள் ௩௦. காரணசரீர வியவகாரத்திற்கு வித்தை, ஈசுரன், பிரமம்-௩. ஈசுர வியவகாரத்திற்கு ஈசுரன், பிரமம்-௨. பிரம வியவகாரத்திற்கு பிரமம்-௧. இந்திரிய வியவகாரத்திற்கு இந்திரியம்-௧. சட்கோசதத்துவங்கள்-௬, அந்தக்கரணம் ௫. வாயு-௫, சிவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம் ௫, ஆகத் தத்துவங்கள்-௨௨. மனோராச்சிய வியவகாரத்திற்கு அந்தக்கரணம்-௫. சிவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-௫. ஆகத் தத்துவங்கள்-௧௦. இப்படித் தத்துவங்களினுடைய தோற்றமும், நிலையுஞ் சொல்லப்பட்டன.

இனித் தத்துவங்கள் ஒடுங்குகின்ற வழிசொல்லுகின்றோம். சகல சீவரிடத்திலுமிருக்கின்ற தூலசரீரங்களனைத்தும் தமக்கு ஆதாரமான தூலபூதங்களிலே மடிந்து பூதமாத்திரமாக ஒடுங்கும். இந்தத் தூலபூதங்களும், பஞ்சிகரணம்விட்டுத் தன் மாத்திரைகளான தமோகுண பூதங்களாக மிஞ்சும். அப்போது கேவலம் இரண்யகர்ப்பாவஸ்தையென்று சொல்லப்படும். சூக்ஷ்ம சரீரதத்துவங்களிருபதுங் கட்டுவிட்டுப் பூதங்களினுடைய சத்துவகுணமும், இரஜோகுணமுமாக ஒடுங்கும், அஃதெங்ஙனமெனின்:—சகல பிராணிகளிடத்திலுமிருக்கின்ற அகங்காரமும், ஆக்கிராணேந்திரியமும், உதானவாயுவும், உபஸ்தேந்திரியமும் பிருதுவியில் ஒடுங்கும். சித்தமும், சிங்குவையும், சமானனும், பாயுருவும் அப்புவில் ஒடுங்கும். புத்தியும், சக்ஷுவும், அபானனும், பாதமும் அக்கினியில் ஒடுங்கும். மனதும், தொக்கும், பிராணனும், பாணியும் வாயுவில் ஒடுங்கும். உள்ளமும், சுரோத்திரமும், வியானனும், வாக்கும் ஆகாசத்தில் ஒடுங்கும். அப்போது பழையபடியே முக்குண பூதங்களாகும். இந்தச் சூக்ஷ்மபூதங்களும், பிருதுவி, அப்புவில் கரைந்து ஒடுங்கும். அப்புவும், அக்கினியிற்சுவறி ஒடுங்கும். அக்கினியும், விளக்குப்போல வாயுவிலணைந்து ஒடுங்கும். வாயுவும், ஆகாசத்திலே ஒய்ந்து ஒடுங்கும். ஆகாசமும், விக்ஷேபசத்தியில் ஒடுங்கும். ஆவரணசத்தியும், விக்ஷேபசத்தியும் மூலப்பிரகிருதியின் தமோகுணமாத்திரமாய் ஆலமரம் ஆலம்விதையில் ஒடுங்கி

னாற்போல இன்னம் ஒரு சிருஷ்டிக்குவித்தாக மாயையிலும், அவித்தையிலும் ஒடுங்கும். இந்த மாயையும், அவித்தையும் அதிநுண்மையான மூலப்பிரகிருதியென்று சொல்லப்பட்ட விந்து தத்துவத்தில் ஒடுங்கும். அந்தவிந்துவும் பாம்பென்கின்ற பெயர்போய்ப் பழுதையாகக் கண்டாற்போலத் தனக்கு அதிஷ்டான சைதன்னியமான பிரமசைதன்னிய மாத்திரமாக ஒடுங்கும். இப்படிப் பொய்யெல்லாம் மெய்ப்பொருள் ஒன்றாகக்கண்டு, அதுவே சுபாவசித்தமாய் நிசமாயிருக்கின்ற தன்வடிவெனக்கண்டு தெளிந்து கவலைகெட்டிருக்கின்றவனே சீவன்முத்தன். இப்படித் தத்துவங்களின் ஒடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

17 இப்படித்தோற்றி ஒடுங்குகின்ற தத்துவங்கள்-௩௬, அவையாவன:—பூதங்கள்-௫, ஸ்தூல சரீரதத்துவங்கள்-௬, சூக்ஷுமசரீர தத்துவங்கள்-௨௰, காரணசரீரமானமாயை, அவித்தை-௨, இவற்றில் பிரதிவிம்பித்த சீவன், ஈசுரன்-௨, இவைகட்கெல்லாம் அதிஷ்டான சைதன்னியமாயிருக்கின்ற * பிரமம்-௧, இவையாம். இவைகளில், பூதங்கள்-௫, மாயை-௧, மாயாப்பிரதிவிம்பரான ஈசுரன்-௧, பிரமம்-௧, ஆக இந்த எட்டும் சகலபிராணிகளுக்குஞ் † சமுதாயமாக வநுபவிக்கப்படும். மற்ற இருபத்தெட்டும், அவன் அவனுக்குப் ‡ பிருதக்காக வனுபவிக்கப்படும். அஃதெங்ஙன

* பிரமத்திற்குத் தோற்றமொடுக்கங்கூறினது நாமகற்பனையைப்பற்றியென்க. † சமுதாயம்-பொது. ‡ பிருதக்கு-வேறு.

மெனில், பிருதுவிதத்துவம் ஒன்று, இறக்கில் எல்லாருக்கும் ஆதாரமில்லை. மழைமறுக்கில் எல்லாருக்குஞ் சலமில்லை. தேயுவில்லாதிருந்தால் பாகமில்லை. வாடைதென்றல் இல்லாவிட்டால் வாயுவியக்கமில்லை. ஆகாசம் இறக்கில் ஒருவருக்கும் அவகாசமில்லை. மாயையும், மாயாப்பிரதிவிம்பரும் இறக்கில், சகலசமயங்களுந் தெய்வமில்லை. பிரமமில்லையோ ஒருவருக்கும் அறிவில்லை; ஆகையால் இந்த எட்டும் எல்லாருக்குஞ் சமுதாயமாம். பிருதக்கு எங்ஙனமெனின், ஒருவனுக்கு ஸ்தூலசரீரம் இறக்கில், எல்லாருக்கும் ஸ்தூலசரீரம் இறவாதபடியினாலும், சூக்ஷுமசரீரத்தில் ஒருவனுக்கு அங்க * வைகல்யம் வந்தால் எல்லாருக்கும் வாராதபடியினாலும், முத்தராயிருந்த சுகர், வாமதேவர் முதலானபேருக்கு அவித்தையும், சீவனும் இறந்துபோயிருக்க மற்றைப்பேருக்கெல்லாம் அவித்தையும், சீவனும் இறவாதபடியினாலும் இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களும் அவனவனுக்குப் பிருதக்கென்பதிலே சந்தேகமேயில்லை.

18 இந்தத் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறில் எப்போதும் தானாகவே காணப்படுகிற தத்துவம் ஒன்று, எப்போதும் தனக்கன்னியமாகக் காணப்படுகிற தத்துவங்கள் ஏழு, தானாகவும் தனக்கன்னியமாகவும் அநுபவிக்கப்படுகிறதத்துவங்கள் இருபத்தெட்டு; அஃதெங்ஙனமெனில், அவஸ்

* வைகல்யம்-குறைவு.

தாத்திரய சாக்ஷியாயிருக்கின்ற பிரமசைதன்னியம் எல்லாவவஸ்தைகளிலுந் தானாக விளங்குகையினாலும், மற்றத் தத்துவங்கள்போலத் தனக்கன்னியமாக விளங்காதபடியினாலும் அந்தப் பிரமசைதன்னியம் ஒன்றுமே தானாகக்காணப்படுகிறது. பஞ்சபூதங்கள், மாயை, மாயாப்பிரதிவிம்பர் ஆக ஏழும் தந்தந்தொழிலான வெட்டு, கொத்து, உழவு பஞ்சகிருத்தியம் தசாவதார முதலானவை ஒருகாலும் தன்னுடைய தொழிலாகக் காணப்படாதபடியினாலே தனக்கன்னியங்களேயல்லாமல் தானாகமாட்டா. மற்றை இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களுள்ளே நான் பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான் சூத்திரன், நான் பிரமசாரி, நான் கிருகஸ்தன், நான் வானப்பிரஸ்தன், நான் சன்னியாசி, நான் ஆண், பெண், நான் கறுவல், சிவலை, கட்டையன், நெட்டையன், நான் பருத்தேன், இளைத்தேன் என்று தானாகவழங்குகிற ஸ்தூல சரீரம் ஆறுதத்துவங்களும், மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என் மாடு, என் கன்று என்றாற்போல என் சரீரம் பருத்தது, இளைத்தது, நரைத்தது, என் சரீரம் பிறந்து இத்தனை நாளாயிற்றென்று தான்வேறு, தூலசரீரம் வேறாக வழங்குகிறபடியினாலும், நான் கண்டேன், கேட்டேன், தொட்டேன், போகித்தேன், கொடுத்தேன், வாங்கினேன், நடந்தேன், புசித்தேன், சிந்தித்தேன், நிச்சயித்தேன், இந்தப் பஞ்சத்திற்குச் சீவித்தேன் என்று தானாகவழங்குகிற சூக்ஷ்மசரீர தத்துவங்கள் இருபதும், மற்றொரு வேளையி

லே தனக்குப்புறம்புபட்டு என் வீடு, என் உடைமை என்றாற்போல என் கண், என் காது, என் மூக்கு, என் நாக்கு, என் கை, என் கால், என் மனம், என் புத்தி, என் அகங்காரம், என் சித்தம், என் பிராணன் என்று தான் வேறு அவைகள் வேறாக வழங்குகிறபடியினாலும், நான் அறிவேன், அறியேன் என்று தானாக வழங்குகிற அஞ்ஞானமும், சிதாபாசனும் மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என் அஞ்ஞானம், என் சீவன் என்று வழங்கக்கண்டபடியினாலும் இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களும் தானாகவும், தனக்கு அன்னியமாகவும் வழங்குகின்றது சித்தம்.

இப்படிச் சொன்ன குருவைப்பார்த்துச் சீடன்கேட்கும்படி இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களுந்தானானால், சாக்ஷியைப்போல ஒரு தன்மையாகத் தோற்றவேண்டுமேயல்லாமல், பஞ்சபூதங்களைப்போலத் தனக்கன்னியமாகக் காணக்கணக்கில்லை. இந்த இருபத்தெட்டும் தனக்கன்னியமேயானால் எப்போதும் புறம்புபட்டே இருக்கவேண்டுமல்லாமல் தானாக வழங்கக்கணக்கில்லை. தானுமாய், தனக்கன்னியமுமாய் இருக்குமென்கிறது இருட்டாதித்தன் என்றாற்போலும், வெள்ளாழ தீக்ஷிதன் என்றாற்போலும் விருத்தமாமென்னுஞ் சங்கைக்கு? பரமார்த்தமாகத்தான் என்கின்றது ஒருவகையும், அத்தியாசத்தினாலேதான் என்கின்றது ஒருவகையும் ஆக இருவகையும் உண்டு. சாக்ஷி

சைதன்னியத்தைத் தான் என்கின்றது பரமார்த்தமல்லா
மல் உபசாரமல்ல. தனக்கன்னியமா யிருக்கின்ற இந்த
இருபத்தெட்டையும் தான் என்கின்றது கட்டையைக்கள்
ளனென்றாற்போலும், பழுதையைப் பாம்பென்றாற்போ
லும், புத்திரதாராதிகளைத் தான் என்றாற்போலும் மயக்க
மேயல்லாமல் உண்மையல்ல. ஆகையினால் அஞ்ஞானகா
லந்தொடங்கித் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவங்
கள்-௭, இப்போது இப்படிக்கொத்த விவேகம்பண்ணின
பிற்பாடுதானல்லவென்றுகாணப்பட்ட தத்துவங்கள்-௨௮,
ஆக இந்த ௩௫-தத்துவங்களையும் அததற்குச் சொன்ன
குணம் குறிகளுடனேகூடக் காண்கின்ற அறிவானது கட
த்தைப்பார்க்கின்றவன் கடத்திற்குப் புறம்பாகவேயிருந்து
கடத்தைப் பார்க்கின்றதுபோல அவைகட் கன்னியமாக
வேயிருந்து அவைகளை அறிகின்றதென்றும், முப்பத்தா
றாந் தத்துவமாகிய அதுவே தானென்றும், அதுவே பரம
சிவமென்றும் கலக்கமறத் தெளிந்தவனே சிவதரிசனமு
டைய சீவன்முத்தனென்றுசொல்லப்படுவனென்றுத்தரம்.

இப்படிப் பிரமமே தாமென்றும், மற்றை முப்பத்தை
ந்து தத்துவங்களும் தமக்கன்னியமென்றும் பிரித்தறி
யாத அவிவேகிகள், அகங்காரக்கிரந்தியினாலே புத்திரதா
ராதிகள் தபிக்கின்றதைத் தாம் தபிக்கிறோம் என்கின்ற
மூடகாரம்போல இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழில்க
ளையும் தம்தொழிலென்று மயங்குகின்றபடியினாலே இந்த

இருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்
களினாற் கட்டுப்பட்டு அந்தக் கர்மத்தின்படியே சனனமர
ணாதி சம்சாரத்திலே அடிபடுகிறோமென்று மயங்குவர்.
பிரமசைதன்னியமே தானென்றும், மற்றை முப்பத்தைந்
தும் தானல்லவென்றுந் தெளிந்த விவேகியானவன் அகங்
காரக்கிரந்தியற்றபடியினால் இந்த இருபத்தெட்டினுடைய
தொழில்களையும் நான் செய்யவில்லையென்றும், இந்த இரு
பத்தெட்டும் புசிக்கின்றதை நான் புசிக்கவில்லையென்றும்
திடப்படத்தேறி மயக்கமற் றிருக்கின்றபடியினால் இந்த
இருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்
களினின்றும் விடுபட்டுக் கர்மமில்லாதபடியினால் சனன
மரணாதி சம்சாரமில்லாமல் முத்தனாய்ப் பிரமமாத்திரமாக
வேயிருப்பன். இவனைச் சீவன்முத்தனென்றும், திடப்பிர
க்ஞனென்றும், அதிவர்ணாச்சிரமியென்றும், குணாதீதனெ
ன்றும், பகவற்பத்தனென்றும், பிராமணனென்றும் வாசி
ட்ட முதலிய சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. சகலரும்
இந்தத் தத்துவங்களை விசாரம்பண்ணி மோக்ஷமடையக்
கடவர்.

நாநாசிவவாதக்கட்டளை

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

சாற்றுக்கவி.



இப்பியினிடையே யெழுமிரசதம்போ
லென்றுமா யிலகியின்பாகி
யொப்பி[illegible]வது மின்றியபிரமத்
தற்றிடம்பகுதிமுன்னாய
வப்பிரபஞ்ச முறைமையைத்தூல
வரு[illegible]தி யியாயபிம்பமெனனச்
செப்பினன்யாருந் தெளிவுறச்சேஷாத்
திரிசிவ னென்னுமா தவனே.

முற்றிற்று.

